

Diem decoro lumine,
 Noctem soporis gratia.
 Artus solutos ut quies
 Reddat laboris usui,
 Mentisque fessas allevet,
 Luctusque solvat anxios.

Atque inde paulatim reducebam in pristinum sensum ancillam tuam, conversationemque ejus piam in te, et sanctam in nos blandam, atque morigeram, qua subito destitutus sum; et libuit flere in conspectu tuo de illa, et pro illa, de me, et pro me. Et dimisi lacrymas, quas continebam, ut éffluerent, quantum vellent, substernens eas cordi meo; et requievit in eis, quoniam ibi erant aures tuae, non cujusquam hominis superbe interpretantis ploratum meum. Et nunc, Domine, confiteor tibi in literis. Legat, qui volet, et interpretetur, ut volet, et, si peccatum invenerit, flevisse me matrem exigua parte horae, matrem oculis meis interim mortuam, quae me multos annos fleverat, ut oculis tuis viverem; non irrideat, sed potius, si est grandi charitate, pro peccatis meis fleat ipse ad te patrem omnium fratrum Christi tui.

CAP. XIII. ORAT PRO MATRE DEFUNCTA.

Ego autem jam sanato corde ab illo vulnere, in quo poterat redargui carnalis affectus, fundo tibi, Deus noster, pro illa famula tua longe aliud lacrymarum genus, quod manat de concusso spiritu consideratione periculorum omnis animae, quae in Adam moritur. Quanquam illa in Christo vivificata, etiam nondum carne resoluta sic vixerit, ut laudetur nomen tuum in fide, moribusque ejus. Non tamen audeo dicere, ex quo eam per baptismum regenerasti, nullum verbum exisse ab ore ejus contra praeceptum tuum. Et dictum est a veritate filio tuo: Si quis dixerit fratri suo: fatue, reus erit gehennae ignis. Et vae etiam laudabili vitae hominum, si,